خبر

آمار واقعی شهدای غزه بیش از ۱۰۰ هزار نفر

تحقیقات جدید مؤسسه جمعیت‌شناسی ماکس‌پلانک در روستوک آلمان نشان می‌دهد دست‌کم ۱۰۰هزار فلسطینی طی بیش از دو سال نسل‌کشی اسرائیل در غزه شهید شده‌اند؛ رقمی که به‌مراتب فراتر از آمارهای قبلی گزارش شده است.
این مطالعه که از داده‌های وزارت بهداشت، نظرسنجی‌های مستقل از خانوارها و گزارش‌های شبکه‌های اجتماعی بهره برده نشان می‌دهد شمار واقعی شهدا بسیار بیشتر از آمارهای رسمی است. از جمله کسانی که زیر آوار مدفون شده‌اند یا امکان ثبت رسمی آنان وجود نداشته.
براساس برآورد پژوهشگران، در بازه زمانی ۱۷اکتبر ۲۰۲۳ تا ۱۶اکتبر ۲۰۲۵ حدود ۱۱۲هزار فلسطینی جان خود را از دست داده‌اند که ۲۷درصد آنها کودکان زیر ۱۵سال و ۲۴درصد زنان بوده‌اند. این مطالعه همچنین تأثیر هولناک جنگ بر امید به زندگی در غزه را آشکار می‌سازد که برای زنان از متوسط ۷۷سال قبل از جنگ به ۴۶سال و برای مردان از ۷۴سال به ۳۶سال سقوط کرده است؛ کاهشی که خطرات شدیدی برای امنیت جان غیرنظامیان باریکه غزه را منعکس می‌کند.

یادداشت

جعفرقنادباشی | کارشناس مسائل منطقه

توحش جولانی؛ بلای جان سوریه

تحولات اخیر سوریه، به‌ویژه رویدادهای مرتبط با تظاهرات در لاذقیه، حمص و سایر مناطق علوی‌نشین، بار دیگر پرسش‌هایی جدی درباره ماهیت حکومت جولانی و نحوه مواجهه آن با اعتراض‌های مردمی مطرح کرده است. گزارش‌ها حاکیت از آن دارد که این حکومت در واکنش به تجمعات مردمی، به جای گفت‌وگو و رویکرد سیاسی، از گلوله استفاده کرده و عملا پاسخ معترضان را با خشونت نظامی داده است. این درحالی است که سوریه پس از کنار رفتن بشار اسد هنوز در وضعیتی ناپایدار و آشفته است و هیچ مؤلفه‌ای از ثبات سیاسی یا اجتماعی در این کشور تثبیت نشده است.با وجود حمایت‌های سیاسی جهان غرب و بهره‌گیری گسترده از ابزارهای تبلیغاتی برای مشروعیت‌بخشی به ساختار جدید حاکم، هیچ‌یک از این تلاش‌ها به ایجاد یک اقتدار پایدار منجر نشده است. بی تردید سوریه همچنان در مسیر هرج‌ومرج ناشی از مداخلات گذشته غربی‌ها و صهیونیست‌ها حرکت می‌کند و زخم‌های دوران ظهور داعش و فعالیت‌های چندساله جریان‌های تکفیری هنوز بر پیکره جامعه باقی است. بخش عمده آنچه امروز در سوریه مشاهده می‌شود، نتیجه سیاست‌های تفرقه‌افکنانه میان قومیت‌ها و نیز پیامد مستقیم درگیری‌های تکفیری طی حدود ۱۰ سال گذشته است. این عوامل، همراه با دخالت قدرت‌های خارجی، ساختاری متلاطم و شکننده پدید آورده است.در چنین شرایطی طبیعی است که مردم سوریه خواهان بازگشت به وضعیت عادی و برخورداری از شرایط زندگی مناسب باشند. با این‌حال، گروه حاکم بر سوریه نه فقط در جهت تحقق این خواسته‌ها گامی برنمی‌دارد، بلکه با دامن‌زدن به شکاف‌های قومی و تشدید تبعیض‌های ساختاری، بر آتش اختلاف‌ها می‌دمد. اتکای این ساختار به حمایت‌های خارجی و نگاه مبتنی بر برتری‌جویی قومی، فضای کشور را بیش از پیش ملتهب کرده است. در ماه‌های گذشته، جامعه علوی سوریه انواع فشارها، ازجمله آتش زدن مراکز مذهبی، تهدید، قتل رهبران و موارد متعدد قتل‌عام را تجربه کرده و تقریبا در هر شهری نشانه‌هایی از این اقدامات دیده می‌شود.به همین دلیل، اعتراض اخیر علویان با رویکردی مدنی و قابل دفاع صورت گرفت؛ رویکردی که می‌تواند در سطح بین‌المللی نیز مورد توجه قرار گیرد و صدای مخالفت این جامعه با روندهای موجود را بازتاب دهد. با وجود این، ساختار حاکم که ماهیت خود را بر مبنای عملکردهای خشن و سازمان‌یافته تثبیت کرده، به‌جای پاسخ سیاسی و گفت‌وگو، بار دیگر متوسل به سرکوب شد. متن کامل را در «جام جم آنلاین» بخوانید

متن کامل

تجمعات مسالمت‌آمیز ساکنان لاذقیه و حمص با گلوله‌باران قوای هیأت تحریرالشام مواجه شد

سرکوب خونین علویان

سیدرضا حسینی | گروه بین‌الملل

سوریه در میانه افزایش بی‌سابقه تنش‌های فرقه‌ای، بار دیگر به آستانه انفجاری جدید رسیده است؛ جایی‌که انتقاد تند شورای اسلامی اعلای علویان از سیاست‌های تکفیری دولت خودخوانده ابومحمد الجولانی به جرقه‌ای تبدیل شده که خشم اقلیت‌های مذهبی را در سراسر کشور برافروخته است.
در حالی‌که حسینیه‌ها یکی پس از دیگری هدف آتش‌سوزی و حملات سازمان‌یافته قرار می‌گیرند، گزارش‌ها از لاذقیه تا طرطوس حاکی است علویان و شیعیان با حضور مسلحانه شبه‌نظامیان نزدیک به جولانی در حلقه‌ای از تهدید و وحشت روز را به شب می‌رسانند.
فراخوان دیروز رهبران محلی برای تجمعات مسالمت‌آمیز به انبوهی از تظاهرات و درگیری‌های پراکنده انجامیده که ناظران آن را نه خشونتی مقطعی، بلکه بخشی از طرحی گسترده برای تغییر چهره جمعیتی و سیاسی سوریه می‌دانند.
اکنون پس از سقوط دولت بشار اسد، امواج تسویه حساب‌های فرقه‌ای به ساحل کشیده شده و جامعه در میان سکوت سنگین بین‌المللی، در برابر جنگی خستگی‌ناپذیر و سیستماتیک تنها گذاشته شده است. تحولات اخیر هشدار روشنی است که کشور به سوی بحرانی عمیق‌تر در حرکت است؛ بحرانی که در صورت عدم مهار، می‌تواند الگوی تازه‌ای از درگیری در غرب آسیا ایجاد کند، پیامدهای آن همه بازیگران منطقه را دربرگیرد و آینده سوریه را برای سال‌های آتی تحت تأثیر قرار دهد.

امواج حق‌طلبی در لاذقیه

در روز ۲۵ نوامبر (۴ آذر)، جمعیتی قابل‌توجه از علویان در میدان الأزهری لاذقیه تجمع کردند تا خشونت‌های اخیر علیه جامعه علوی در مناطق ساحلی و حمص را محکوم کنند. معترضان خواستار فدرالیسم و تمرکززدایی در ساختار سیاسی سوریه شده و تاکید کردند که امنیت و آینده اقلیت علوی در خطر است. آنها همزمان از موضع شیخ غزال غزال، رهبر معنوی علویان و رئیس شورای اسلامی عالی علوی، حمایت کردند.
این تظاهرات در حالی برگزار شد که نیروهای امنیتی جولانی فشار زیادی بر منطقه وارد کرده بودند تا از گسترش موج بیداری علویان جلوگیری شود.
با وجود فراخوان برای برگزاری اعتراضات مسالمت‌آمیز، گزارش‌هایی از شلیک گلوله به سمت تظاهرکنندگان منتشر شده است. طبق گزارش اصحاب رسانه سوری، تعدادی از جوانان معترض نیز با پرتاب سنگ واکنش نشان دادند، سپس اوضاع از کنترل خارج شد و تیراندازی برای پراکنده کردن جمعیت صورت گرفت.
این تظاهرات همچنین پیامی واضح به مقامات جدید سوریه دارد؛ علویان خواهان تضمین امنیت، عدالت و مشارکت سیاسی بیشتر هستند. معترضان تاکید کردند که خشونت‌های فرقه‌ای صرفا حوادث پراکنده نیستند، بلکه بخشی از روندی نظام‌مند برای سرکوب جامعه علوی به‌شمار می‌آیند. آنها همچنین خواستار دخالت نهادهای بین‌المللی برای محافظت از حقوق اقلیت علوی شدند. به‌این ترتیب، تجمع روز ۲۵ نوامبر در لاذقیه به نمادی از مقاومت مدنی علویان در برابر نزاع فرقه‌ای تبدیل شده است.

خروش مخالفان در حمص

فارغ از وقایع سواحل غربی سوریه تنش در شهر راهبردی حمص نقاط اصلی شمال و جنوب کشور نیز درحال اوج‌گیری است. مقام‌های سوری بعد از یک دور جدید درگیری مقررات منع آمد و شد در حمص را لغو کردند و در عین حال استقرار نیروهای امنیتی ادامه یافت تا سرکوب محلات علوی‌نشین حفظ شود. با استقرار نیروها مشت آهنین دمشق تا حد اتفاق افتاده است. تحقیقات میدانی و گزارش‌های تحقیقی نشان می‌دهد گروه‌های وابسته به هیأت تحریرالشام و دیگر شبه‌نظامیان در برخی فاجعه‌ها نقش داشته‌اند و عملیات‌ها ساختارمند بوده است. رسانه‌های تحقیقی تعداد بالای قربانیان و نقش هماهنگ‌کننده برخی گروه‌ها را آشکار کرده‌اند.
نهادهای حقوق‌بشری از نیاز به تحقیق مستقل و پیگرد عاملان سخن گفته‌اند اما جامعه بین‌المللی تاکنون پاسخ قاطعی برای متوقف کردن این موج خشونت ارائه نکرده است.

برش

حکومت وحشت جولانی

در پی تصرف دمشق توسط هیأت تحریرالشام در دسامبر ۲۰۲۴، موجی از کشتارهای جمعی و اعدام‌های بیرون از چارچوب قانونی در نواحی ساحلی سوریه رخ داده است. این اقدامات شامل قتل‌های دسته‌جمعی، آتش‌زدن گسترده اموال و تخریب روستاها بوده است. سازمان ملل و گزارش‌های میدانی از تلفات گسترده غیرنظامیان خبر داده‌اند. همچنین این خشونت‌ها در مقیاس ویرانگری زیادی به شهر بازگشته و رهبران محلی تحت فشار خواستار توقف خشونت شده‌اند و مدارس نیز پس از دو روز تعطیلی قرار است بازگشایی شوند.
رسانه‌های دولتی از زخمی‌شدن مردم بر اثر تیراندازی و آسیب‌دیدگی خانه‌ها و کسب‌وکارها در جریان قیام حمص خبر دادند و مقررات منع آمد و شد نیز عمدتا مناطق علوی‌نشین و مختلط شهر را دربر می‌گرفت. این رخدادها، موج تازه‌ای از مخالفت با دولت دمشق در میان اقلیت‌ها را نشان می‌دهد و حکایت از تلاش جولانی برای تثبیت هرچه بیشتر کنترل استبدادی خود دارد.
درهمین راستا، یکی از چهره‌های علوی نزدیک به رهبران قبایل به رسانه‌های غربی گفت: «وضعیت تا حدودی پایدار شده اما برخی مردم همچنان از رفت‌وآمد و بازگشت به کار هراس دارند، چراکه حمص از زمان برکناری حکومت بشار اسد توسط هیأت تحریرالشام صحنه حملات انتقامی علیه جامعه علوی بوده است.» طی ۴۸ ساعت گذشته قبایل بدوی در واکنش به قتل یک زن و شوهر از یک قبیله بزرگ وارد محله‌های علوی‌نشین شدند و اقدام به آتش‌زدن اموال و تیراندازی به ساختمان‌ها کردند.

خشم از تبعیض ساختاری

علویان عمدتا از سیاست‌های فرقه‌ای و خشونت‌بار هیأت تحریرالشام شکایت دارند؛ می‌گویند جولانی اقداماتش را با توجیه «مبارزه با بازماندگان رژیم اسد» پیش می‌برد اما در عمل بخش بزرگی از جامعه علوی را هدف قرار داده است. درهمین راستا، ناظران می‌گویند که تعریف دمشق از «بقایای اسد» از شفافیت کافی برخوردار نبوده و اغلب بهانه‌ای برای سرکوب جمعی اقلیت علوی ارزیابی می‌شود.
علاوه بر اتهامات کشتار، معترضان علوی ناراضی هستند که اعضای هیأت تحریرالشام در مناطقی از ساحل، به آدم‌ربایی کودکان علوی دست زده‌اند و قتل‌های فرقه‌ای را افزایش داده‌اند. علوی‌ها از دمشق می‌خواهند مسئولیت کامل این اقدامات را بپذیرد و به امنیت و عدالت برای جامعه‌شان تضمین داده شود.
طبق گزارش‌ها، علویان به جولانی به چشم حکومتی تروریستی و تکفیری نگاه می‌کنند که به دنبال پیگیری روند فدرالیسم و تمرکززدایی نیست، بلکه با سیاست «پاکسازی فرقه‌ای» در تلاش است ساختار جمعیتی و سیاسی سوریه را به نفع گفتمان تکفیری خود بازسازی کند.
علویان، با حمایت برخی رهبران محلی، تجمعات اعتراضی راه‌اندازی کرده‌اند تا صدای مطالبات امنیتی، عدالت قضایی و مشارکت سیاسی‌شان را به گوش جهانیان برسانند و نشان دهند که این منازعه صرفا یک درگیری نظامی نیست، بلکه معضل عمیقی با ریشه‌های فرقه‌ای و جمعیتی است.

گزارش

آشفتگی در تصمیمات کاخ سفید، هرگونه ترک مخاصمه را با هاله‌ای از ابهام روبه‌رو کرده است

صلح اوکراین در بن بست

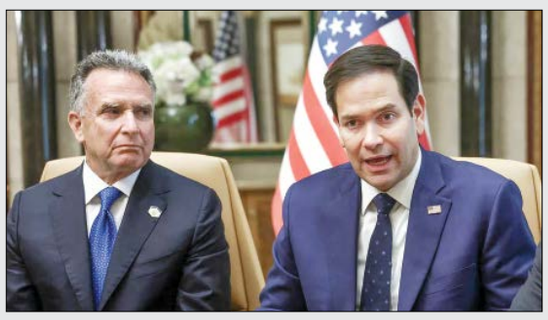

مهدی سیف‌تبریزی | گروه بین‌الملل

اتحادیه اروپا و ناتو در ۲۴ نوامبر ۲۰۲۵ با صدایی واحد طرح ۲۸ ماده‌ای دونالد ترامپ را «تسلیم‌نامه‌ای تحمیلی به اوکراین» و «پاداشی بی‌سابقه به تجاوزگری روسیه» نامید و عملا آن را از روی میز مذاکرات حذف کرد. این سند که در پی دیدار پوتین و ترامپ در آلاسکا و مذاکرات غیررسمی استیو ویتکاف با مقامات کرملین تنظیم شده بود، خواستار واگذاری دائمی پنج منطقه الحاقی، خلع‌سلاح گسترده کی‌یف، ممنوعیت دائمی عضویت در ناتو و لغو تحریم‌های کلیدی علیه مسکو بود. پس از سه روز مذاکرات سخت در ژنو، تحت فشار بی‌سابقه برلین، پاریس، لندن و ورشو، متن به یک پیش‌نویس ۱۹ ماده‌ای کاملا متفاوت تقلیل یافت که تقریبا هیچ‌یک از مطالبات اصلی روسیه را شامل نمی‌شود. این چرخش ناگهانی نه نشانه دیپلماسی هوشمند، بلکه گواه آشکار بی‌اعتمادی عمیق اروپا به واشنگتن و ترس از فروپاشی کل ساختار امنیتی قاره اروپاست. اما فراتر از این، طرح اولیه ترامپ نمادی از خیانت آشکار آمریکا به متحد خود پس از چهار سال جنگ خونین است؛ جایی که واشنگتن آنچه را روسیه در میدان نبرد به‌دست نیاورده، روی میز مذاکره به مسکو هدیه می‌دهد و پشت کی‌یف را خالی می‌کند.
این طرح ۲۸ ماده‌ای که عمدتا براساس مذاکرات پنهان با گیریل دمیتریف، مقام روسی، تدوین شده، بیش از یک پیشنهاد صلح، یک سند تسلیم است. ترامپ با فشار برای امضای سریع آن تا روز شکرگزاری، عملا اوکراین را وادار به پذیرش شرایطی می‌کند که حتی پوتین در سه سال تهاجم نظامی نتوانسته بود به آن دست یابد. واگذاری رسمی کریمه، لوهانسک، دونتسک، زاپوریژیا و خرسون؛ محدود کردن ارتش کی‌یف به حداکثر ۶۰۰ هزار نفر و ممنوعیت دائمی عضویت در ناتو. این امتیازات نه فقط تمامیت ارضی اوکراین را نابود می‌کرد، بلکه امنیت اروپا را با متزلزل کردن پایه‌های ناتو به خطر می‌انداخت. منتقدان ازجمله سناتورهای آمریکایی مانند مایک راندز و آنگوس کینگ، آن را «لیست آرزوهای روسیه» نامیده‌اند اما واقعیت تلخ‌تر است؛ این طرح خیانتی سیستماتیک به اوکراین است که پس از تحمل صدها هزار کشته، میلیون‌ها آواره و ویرانی کامل زیرساخت‌ها، ازسوی بزرگ‌ترین متحدش صورت گرفته. آمریکا که میلیاردها دلار کمک نظامی فرستاده، اکنون در حال معامله سرزمین‌های الحاقی است تا ترامپ بتواند «صلح سریع» را به‌عنوان پیروزی انتخاباتی‌اش جشن بگیرد. این رویکرد نه فقط اصول حقوق بین‌الملل را زیر پا می‌گذارد، بلکه نشان‌دهنده سیاست خارجی فرصت‌طلبانه‌ای است که متحدان را قربانی منافع شخصی می‌کند.

جنگ‌طلبی پنهان پشت شعارهای حمایت

سران اروپایی که طی سه سال گذشته صدها میلیارد یورو از جیب مالیات‌دهندگان خودبرای تسلیح کی‌یف هزینه کرده‌اند، اکنون حاضر نیستند حتی یک خط از طرحی را بپذیرند که می‌توانست خونریزی را متوقف کند. آنها طرح ۲۸ ماده‌ای را «خیانت به اصول» خواندند اما در واقع نگران بودند که پذیرش آن اعتبار سیاسی‌شان در داخل کشورها را نابود کند و به روسیه اجازه دهد با یک پیروزی استراتژیک از جنگ خارج شود. آلمان که خود بزرگ‌ترین تأمین‌کننده مالی و تسلیحاتی اوکراین است، فرانسه که بارها وعده «تضمین امنیتی» داده و بریتانیا که همچنان موشک‌های دوربرد تأمین می‌کند، همگی یک صدا اعلام کردند که «هیچ توافقی بدون بازگرداندن همه سرزمین‌های اشغالی قابل قبول نیست.» این همان سیاستی است که از فوریه ۲۰۲۲ تاکنون هیچ دستاورد سرزمینی به ارمغان نیاورده جز صدها هزار کشته و ویرانه‌ای به نام کشور اوکراین.
در عمل، اتحادیه اروپا با وتو کردن طرحی که حداقل می‌توانست آتش‌بس فوری ایجاد کند، عملا اعلام کرد که ترجیح می‌دهد جنگ تا نابودی کامل نیروی انسانی اوکراین ادامه یابد تا این‌که حتی یک وجب خاک را در مذاکره واگذار کند. این رویکرد نه دفاع از «ارزش‌های اروپایی»، بلکه تلاش برای حفظ ظاهر در برابر افکارعمومی داخلی است که دیگر تحمل هزینه‌های سرسام‌آور جنگ را ندارد. بروکسل با اصرار بر ادامه تحریم‌ها و کمک‌های نظامی، زمستان سختی را برای مردم اوکراین رقم زده. جایی که میلیون‌ها نفر در سرمای زیر صفر بدون برق و گرما یش خواهند ماند، زیرا حملات روسیه به زیرساخت‌های انرژی شدت گرفته. اروپایی‌ها که خود از تورم انرژی رنج می‌برند، حاضر نیستند هزینه واقعی صلح را بپردازند و ترجیح می‌دهند اوکراین را به‌عنوان سپر انسانی در برابر روسیه نگه دارند. این سیاست جنگ‌طلبانه که پشت ماسک همبستگی پنهان شده، تنها به طولانی شدن رنج اوکراینی‌ها منجر شده و هیچ چشم‌اندازی برای پیروزی ارائه نمی‌دهد.

دولت زلنسکی؛ فساد و اصرار بر جنگ بی‌پایان

ولودیمیر زلنسکی که در ژنو موفق شد تقریبا همه خواسته‌های حداکثری خود را به پیش‌نویس ۱۹ ماده‌ای تحمیل کند، این تحول را «پیروزی تاریخی» نامید. اما واقعیت این است که این پیروزی روی کاغذ، هیچ تغییری در جبهه‌ها ایجاد نخواهد کرد. کی‌یف با حمایت تمام‌عیار اروپا و فشار بر کاخ سفید، عملا اعلام کرد که حاضر است نسل جوان کشورش را قربانی کند تا شعار «نه یک قدم عقب» را حفظ کند. در حالی که زیرساخت‌های انرژی اوکراین در آستانه فروپاشی کامل است، شهرها زیر حملات موشکی شبانه‌روزی قرار دارند و بیش از ۲۰ درصد خاک کشور اوکراین به روسیه الحاق شده، دولت زلنسکی همچنان از پذیرش هرگونه مصالحه سر باز می‌زند و مردمش را به ادامه جنگی بدون چشم‌انداز پیروزی محکوم می‌کند. این سیاست نه دفاع از استقلال، بلکه تبدیل شدن به مهره‌ای در بازی بزرگ‌تر حفظ هژمونی غرب در برابر روسیه است.

کرملین، اروپا را مسئول ادامه خونریزی می‌داند

مسکو که تغییرات ژنو را «کودتای دیپلماتیک اروپا علیه آمریکا» می‌نامد، اکنون اتحادیه اروپا را مقصر اصلی شکست مذاکرات معرفی می‌کند. سرگئی لاوروف رسما اعلام کرد که «تا زمانی که لندن، برلین و پاریس کی‌یف را به ادامه جنگ تشویق می‌کنند، هیچ توافق واقعی ممکن نیست.» کرملین معتقد است طرح ۲۸ ماده‌ای تنها مبنای واقع‌بینانه صلح بود و نسخه ۱۹ ماده‌ای «سندی مرده» است که هیچ‌یک از نگرانی‌های امنیتی روسیه را برطرف نمی‌کند. از دیدگاه مسکو، اروپا با تحمیل خواسته‌های حداکثری خود به پیش‌نویس جدید، عملا راه هرگونه مصالحه را بسته و جنگ را به زمستان دیگری کشانده است؛ زمستانی که به گفته مقامات روسی «اوکراین را به عصر حجر بازخواهد گرداند.»

آشوب در کاخ سفید

درون دولت ترامپ نیز شکاف بی‌سابقه‌ای بر سر اوکراین ایجاد شده است. یک جناح به رهبری استیو ویتکاف و جی دی ونس که طرح ۲۸ ماده‌ای را در مذاکرات مخفی با روس‌ها تدوین کرده بودند، معتقدند جنگ باید هرچه زودتر با امتیازدهی به مسکو پایان یابد تا منابع آمریکا هدر نرود. جناح مقابل به رهبری مارکو روبیو و مایک والتز که هنوز به مهار روسیه باور دارند، در ژنو موفق شدند طرح ویتکاف را عملا نابود کنند. این دوگانگی نشان می‌دهد که حتی در داخل کاخ سفید نیز اجماعی بر سر پایان دادن به جنگ وجود ندارد و هر جناح بیشتر به فکر منافع سیاسی داخلی و جایگاه خود در تاریخ است تا سرنوشت میلیون‌ها انسان در شرق اروپا. روبیو که طرح ۲۸ را «لیست آرزوهای روسیه» نامیده، بدون اطلاع از جزئیات اولیه، مجبور به اصلاح آن شد، در حالی که ونس ترامپ را به «واقع‌بینی» تشویق می‌کند. این آشفتگی سیاست خارجی آمریکا نه فقط در اوکراین، بلکه در مسائل جهانی مانند خاورمیانه و چین نیز مشهود بوده و نشان‌دهنده نبود یک استراتژی منسجم است.

شرکت تأمین و تصفیه آب و فاضلاب تهران
هر جرعه زنده‌ای را از آب فراز داشتم
نوبت دوم

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی
مناقصه عمومی دو مرحله‌ای- طرح عمرانی

شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران در نظر دارد به نمایندگی از شرکت آب و فاضلاب استان تهران، فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای طراحی و مهندسی، تامین مصالح و تجهیزات، ساختمان و نصب، پیش راه اندازی و راه اندازی مدول دوم تصفیه خانه آب پنجم تهران به روش EPC ازمحل اعتبارات طرح های عمرانی به شماره فراخوان ۲۰۰۴۰۹۴۸۴۲۰۰۰۱۱۶ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
۱- محل اعتبار: از محل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای – عمرانی (به شماره طرح ۱۳۹۰۵۲۳۶۰۰۳۵)
۲- الزامات شرکت در مناقصه:
۲-۱- پیمانکاران دارای گواهینامه صلاحیت طرح و ساخت (آب تأسیسات آب و فاضلاب) پایه یک
۲-۲- گروه مشارکت پیمانکاران و مشاور مطابق موارد مندرج در اسناد ارزیابی کیفی
۳- تاریخ انتشار اسناد ارزیابی کیفی مناقصه در سامانه: روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴ ساعت ۱۳
۴- آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۰ تا ساعت ۱۹
۵- آخرین مهلت ارسال (بارگذاری) پاکت (ارزیابی کیفی) در سامانه ستاد: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ تا ساعت ۱۲
۶- زمان اعلام نتایج ارزیابی کیفی (حضور پیشنهاد دهنده یا نماینده مجاز وی با ارائه معرفی‌نامه کتبی در کمیسیون مناقصه بلامانع می باشد): روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۲ ساعت ۱۱
۷- مکان اعلام نتایج ارزیابی کیفی از طریق سامانه ستاد: دفتر قراردادهای شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران به نشانی تهران، خیابان دکتر فاطمی، نبش خیابان حجاب
۸- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر ۸۸۹۵۲۹۹۰ می باشد.
۹- اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: ۱۴۵۶
۱۰- سایر اطلاعات مربوطه در اسناد فراخوان مندرج است.
۱۱- نشانی سایت‌های اینترنتی به شرح ذیل: سایت این شرکت: (http://tww.tpww.ir)، سایت ملی مناقصات: (http://iets.mporg.ir)
سایت شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور: (http://www.nww.ir)
شرکت تأمین و تصفیه آب و فاضلاب تهران (سهامی خاص)